

Незважаючи на достатню кількість переваг і ширину асортименту підприємство, має низку проблем, пов'язану з залученням нових клієнтів. Основним методом залучення є метод прямих продажів та сарафанне радіо. Майже не розвиненим є канал соціальних мереж. Ще однією з найбільших проблем є достатньо висока ціна у порівнянні з конкурентами. За рахунок високої якості продукції. Але для покупців фактор ціни є вирішальним.

Не можна не зауважити на наявність такої проблеми, як шпигунство на підприємстві. Адже, щойно нові розробки запускаються у виробництво, конкуренти виробляють ту ж продукцію, але з сировини нижчої якості.

Проаналізувавши фінансовий стан підприємства, можна порекомендувати переглянути цінову політику, політику розподілу та просування. Необхідно зменшити витрати на виробництво продукції, залучити іноземні і власні інвестиції. Переглянути ширину та довжину каналів розподілу. Заключити договори з надійними посередниками, що будуть реалізовувати продукцію підприємства. Щодо політики просування слід розвивати рекламу через соціальні мережі. Конкурентні переваги ПП "ТрейдПак" потребують подальшого розвитку.

Список використаних джерел

1. Современная упаковка – важный элемент рекламы. Электронный ресурс. – Режим доступа: <https://thorprint.com.ua/sovremennaya-upakovka-vazhnyj-element-reklamy/>
2. Уэллс У. Реклама. Принципы и практика. Упаковка. Электронный ресурс. – Режим доступа: <https://econ.wikireading.ru/74741>

*Науковий керівник: З.С. Пестовська,
кандидат економічних наук, доцент*

**З.Д. Калініченко, кандидат економічних наук, доцент
Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ**

ОЛГАРХІЯ ЯК ОСНОВА СИСТЕМНОЇ КОРУПЦІЇ В КРАЇНІ

Уже зроблено висновки про хибність шляхів розгортання системної корупції в Україні. На часі визначення та вирішення питань, що пом'якшували б соціальні протиріччя та забезпечили економічне зростання.

Україна, як держава, що будує сучасну ринкову систему, мусить знайти своє місце у сучасній глобальній економіці. Саме усунення чи послаблення протиріч допоможе задіяти невикористані у суспільстві можливості індустріального розвитку, соціальних програм.

Зосередження уваги на формуванні в якості пріоритетних таких окремих програм, як діджиталізація, зростання експорту чи стимулювання підприємництва в окремих галузях не дозволить трансформувати економіку. Ще й досі не враховується в належній мірі взаємозалежність програм, вмотивованість політичних інститутів, економічних структур на їх виконання.

Підприємницьку державу зі здоровою конкуренцією неможливо вибудувати в умовах олігархії. Олігархи гальмують реформування економіки країни, унеможливають надходження інвестицій.

Стало добре зрозуміло, що в умовах, коли олігархічні інтереси проникають в політику, великий бізнес, природні монополії, не будуть дієвими і результативними реформи.

Завдання поставлено так: дослідити проблемні питання сутності соціальних протиріч між інтересами великого і малого бізнесу, між підприємницькими структурами в умовах кризи в країні. Розглядаються такі поняття, як олігархія групових інтересів, потреби олігархів, інтереси регіональних еліт, підкріплення фінансовими і політичними ресурсами корупції, олігархія як тип державного володарювання та як тип політичного режиму.

Актуальність дослідженого матеріалу визначається тим, що зроблено спробу розкрити проблему негативного впливу олігархічного капіталу на зростання національної економіки, означити особливості цієї проблеми в умовах українських реалій.

В процесі дослідження:

- з'ясована сутність олігархічної моделі економіки;
- визначено як основу системної корупції в Україні олігархічну модель;
- названо стимули політичної волі до реформ;

Досліджувались саме приватно-групові інтереси, суспільні протиріччя. В якості суб'єктів дослідження розглядалися влада, олігархічні групи, інші підприємницькі структури. Базою дослідження була сучасна економічна теорія з питань вирішення соціальних конфліктів, протиріч, суперечностей; питання розбудови державно-приватного партнерства. Ці питання мають відношення до певних способів задоволення потреб, до певної соціальної поведінки та захисту економічних інтересів.

Україні, як країні, що налаштована змінити свою економіку відповідно до сучасних ринкових відносин, необхідно вирішити проблему надмірного впливу олігархів, щоб олігархічну систему замінити на підприємницьку, на систему сучасної ринкової конкуренції.

Україна належить до перехідних суспільств, що задекларували свій демократичний вибір. Для перехідного періоду притаманна боротьба старих та нових тенденцій, які за означенням є саме особливостями періоду невизначеності [1].

Саме гармонізація інтересів і відносин інститутів громадянського суспільства з державою дає можливість поступово обмежити державне втручання в ринкову економіку та активізувати підприємництво. При цьому держава має бути позбавлена регулятивних і наглядових функцій у сферах, де суспільство здатне на самоврядування.

Перехідні особливості української економіки називають трансформацією, маючи на увазі фундаментальні та взаємозалежні зміни в економічних структурах і пов'язаних із ними інститутах. Уряд активно підтримує окремі галузі, окремі конкретні технології, розуміючи, що в умовах браку інвестицій, рятівними можуть стати саме підприємництво, впровадження інновацій. Але для їхнього розвитку необхідна конкуренція, неможлива у поєднанні з олігархами.

Ситуація в країні ще далека від бажаної. В умовах навздогінної моделі розвитку взагалі і «наслідувальної» демократії зокрема не можна недооцінювати проблему якості та джерел формування владної еліти, яка визначає шлях і спосіб руху вперед. Від того, в чийх руках перебуває влада й як вона ті руки потрапила, залежить тип переходу й успіхи трансформації старого ладу на новий. В Україні трансформація відбувалася шляхом «вростання» старих еліт (партійної номенклатури і «червоного» директорату) у нові відносини при невирішеності проблеми передачі влади, хоча б тимчасової, в руки нових політичних сил, при несформованості цих останніх і чим далі, тим більший їх розпорошеності поміж різних партій та груп інтересів.

Отже, причиною нереконструкційної поведінки владної еліти в Україні була саме якість цієї еліти, її склад і джерела формування. Повільний економічний розвиток — це прямий наслідок невміння старої номенклатури господарювати за ринкових умов, а звідси й зосередження нею зусиль на недопущенні домінування ринкових механізмів, принаймні до остаточного розподілу та закріплення (на свою користь) колишньої державної власності. Як наслідок, замість розвитку відкритих, конкурентних ринкових відносин сформувався потужний тіньовий сектор економіки з могутніми групами прихованих інтересів і закритих способів не стільки їх захисту, як владного забезпечення.

Список використаних джерел

1. Олексій Кузьменко. Ось чому олігархи в Україні насправді зацікавлені у приборканні корупції – коментар західного експерта 29 Листопад, 2017. – <https://ukrainian.voanews.com/a/oligarhy-proty-korupzii-klarkson/4142387.html>
2. Лановий Володимир. Олігархічний капіталізм: передумови розвалу 2 жовтня 2012 року. – <https://ucu.edu.ua/news/fakultet-suspilnyh-nauk-uku-proviv-mizhnarodnu-naukovo-praktychnu-konferentsiyu-vyprobuvannya-oligarhiyeu/>

О.С. Каліцева, гр. ФБС-16
Університет імені Альфреда Нобеля, м. Дніпро

ОЦІНКА ДІЯЛЬНОСТІ МАЛОГО БУДІВЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА У СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ

На даний період часу Україна переживає не найкращі часи для того, щоб дати підтримку розвитку малим підприємствам та стабільність діяльності на ринку. В нинішніх умовах стійкої кризи економіки України, яка все більше підсилюється політичним та економічним характером, особливо важливо створити сприятливі умови для розвитку малого бізнесу. Важливу роль у такому становищі є створення фінансової незалежності [1].

Малі будівельні підприємства в значній мірі поліпшують проблеми з безробітницею, а саме надають робочі місця; забезпечує конкурентно-спроможне середовище [2]. Але зараз будівельна галузь знаходиться в нестабільному та кризовому становищі, тому що на ринку відчувається спад виробництва, зростання цін будівельних матеріалів та відчувається низький попит товару, існують проблеми з фінансуванням проектів будівництва (табл. 1).

Фінансова стабільність та платоспроможність малих будівельних підприємств може бути забезпечена в умовах отримання стабільного прибутку [3]. Згідно даного вислову, на разі недостатньо конкретного аналізу для того, щоб подивитися на реальний фінансовий стан підприємств, тому, розглянемо на прикладі одного з малого будівельного підприємства в Україні та проаналізуємо показники ліквідності, що характеризують фінансову діяльність підприємства більш детально (табл. 1).